

prima instanță: A. Danilov

instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Craiu, V. Pruteanu

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Cimbir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Cimbir împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Olga Delev și administratorul insolvenței întreprinderea individuală „Iurii Ispas”, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Oleg Cimbir și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 25 iunie 2015,

c o n s t a t ă:

La 13 martie 2015, Oleg Cimbir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2010, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 1 074 586 lei cu titlu de prejudiciu material și 31 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 30 iunie 2010 Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a emis hotărârea judecătorească prin care a admis parțial acțiunea, a încasat de la SRL „PrimAutoSport” în beneficiul lui Oleg Cimbir suma în mărime de 42 811 euro și dobândă de întârziere pentru perioada 21 februarie 2010 – 30 iulie 2010 în mărime de 2 201,50 euro, iar în total 45 012, 50 euro.

Menționează că la 20 august 2010 hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2010 a devenit definitivă și irevocabilă, ne fiind contestată.

Susține reclamantul că tot la 20 august 2010 a primit titlu executoriu care a fost prezentat spre executare, conform prevederilor Codului de executare, executorului judecătoresc Olga Delev.

La 06 septembrie 2011, executorul judecătoresc a dispus expedierea documentului executoriu nr. 2-2527/2010 din 30 iulie 2010 administratorului insolabilității Iurie Ispas.

Reține reclamantul că peste 4 ani, la 22 decembrie 2014 și 15 ianuarie 2015, a fost informat de către Președintele executorilor judecătorești și Ministerul Justiției că hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2010, nu a fost executată.

Astfel, invocă reclamantul Oleg Cimbir că până la momentul actual hotărârea judecătorească menționată, devenită irevocabilă la 20 august 2010, nu a fost executată.

Pe parcursul neexecutării hotărârii a suportat prejudicii materiale și morale deosebit de mari, fapt care se demonstrează prin probe incontestabile.

Cu referire la prevederile art. 70 Codul de executare și ale Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil al cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, mai menționează reclamantul că, procedura de executare a Titlului executoriu nr. 2-2527/10 nu este dificilă din punct de vedere factologic sau juridic și nu prezintă nici o complexitate, deoarece pe dosar participă doar două părți, Oleg Cimbir în calitate de creditor și SRL „PrimAutoSport” în calitate de debitor. Pe dosar nu a fost și nu este necesar de a efectua acțiuni complexe cum ar fi chemarea martorilor și audierea lor, a experților, specialiștilor, numirea expertizelor și alte acțiuni care ar împiedica executarea documentului executoriu în termen rezonabil.

Susține că în calitate de creditor s-a comportat și se comportă conform legislației în vigoare, s-a prezentat la toate citațiile executorului judecătoresc, a depus cereri și plângeri, a informat executorul despre toate acțiunile întreprinse și despre toată informația care o posedă, iar neexecutarea Titlului executoriu nr. 2-2527/10 din 30 iulie 2010, ce a dus la încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, se datorează exclusiv comportamentului vădit ilegal și abuziv al executorului judecătoresc și administratorului insolabilității.

Totodată, susține că procedura de executare menționată este extrem de importantă pentru el deoarece este vorba despre neexecutarea unei hotărâri judecătorești care îl afectează material extrem de grav, deoarece suma investită în SRL „PrimAutoSport” este deosebit de mare.

Cu referire la repararea prejudiciul material menționează că, la 30 iulie 2010, în baza hotărârii judecătorești, SRL „PrimAutoSport” era obligată să achite suma de 45 012 euro, ce constituia, la data emiterii hotărârii, 720 192 lei.

În perioada 30 iulie 2010 – 13 martie 2015 rata de bază a BNM constituia 29 %, plus 9 % anual conform art. 619 Codul civil, iar în total urmează a fi calculată dobândă de întârziere în mărime de 49 % din 720 192 lei, ce constituie 352 894,08 lei.

Totodată cheltuielile de judecată conform contractului de asistență juridică și facturii fiscale constituie 1 500 lei, astfel, în total urmează a fi încasată suma de 1 074 586 lei.

Referitor la prejudiciul moral reclamantul menționează că estimează mărimea prejudiciului moral în sumă de 31 000 lei, care este cu mult mai mică decât sumele oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 martie 2015, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii executorul judecătoresc Olga Delev și administratorul insolvenței ÎI „Iurii Ispas”.

La 01 iunie 2015 reclamantul Oleg Cimbir a depus supliment la cererea de chemare în judecată, indicând suplimentar că timp de 5 ani, executorul judecătoresc Olga Delev nu a întreprins măsuri concrete pentru a executa hotărârea judecătorească din 30 iulie 2010.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 15 iulie 2015 Oleg Cimbir a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Oleg Cimbir și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 28 martie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Oleg Cimbir a declarat recurs, care a fost înregistrat în instanța de recurs la 30 martie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 iunie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul Oleg Cimbir, în motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, indicând că instanțele nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au apreciat în arbitrar probele.

Susține că instanțele inferioare de judecată au ignorat intenționat toate probele, prevederile legislației în vigoare, recomandările CEDO, inclusiv și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 07 iulie 2008 cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.131), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 28 martie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul Oleg Cimbir s-a conformat prevederilor legale și potrivit art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat la 28 martie 2016 se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Oleg Cimbir poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Oleg Cimbir în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oleg Cimbir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari